

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Farkas Sándor*
Cím: *A jubiláló Raffay püspöknél*

Forrás: *A Nép*
Bp. (Hely) 1921. 9. 22 (Idő) (Köt. v. füz.) (Olda)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Raffay Sándor

Idő

"1921"

Személy

A jubiláló Raffay püspöknél

Szükségesnek tartja, hogy a keresztény felekezetek egyetértésnek — Csak akkor lesz erős a magyar protestantizmus, ha szoros kapcsolatban marad a külfölddel

— A NÉP tudósítójától —

A bányakerületi evangélikusok ki-tünő püspökének, Raffay Sándor dr. nak a harmincéves lelkészi jubileumát csütörtökön üli meg a Deák-téri magyar egyház, amelyben immár tizenhárom esztendeje pásztorodik az illusztris egyházi férfiú. A Deák-téri templomban lesz az ünnepség, amelyet országgra szóló arányúvá tervezett a lelkes rendezőség. A püspök maga a megtestesült puritanizmus és éppen nem kedveli a nyilvános dicséretet, azért hívei stuttgarti távollétét használták fel arra, hogy a jubileum programját kidolgozzák. (A Nép tegnapi számából tudja közönségünk, hogy minő nagyfontosságú dologban fáradt Stuttgartban Raffay Sándor.)

Raffay Sándor

Mikor azután a főpásztor visszaérke-

zett kiküldetéséből és körvezete tudomására hozta a titokban kifözött kedves „összeesküvést“, akkor a püspök kijelentette, hogy tudni sem akar jubileumról, mert ő „a pályáján még egy pillanatra sem ismer megállást“. Hosszas „diplomáciai“ tárgyalásokkal lehetett csupán rávenni az egyházfejedelmet, hogy belemenjen négy és nem több szónok üdvözlétébe. Ilyenformán azután a holnapi ünnepen csupán a következők szerepelhetnek: Halászy László dr. miniszteri tanácsos, mint az egyházközség felügyelője, Kruttschnitt Antal soltvadkertti főesperes a lelkészi kar nevében, Zsigmondy Jenő dr. kerületi felügyelő az egyházkerület hatóságai megbízásából és Rásó Lajos dr., az Evangélikus Szövetség elnöke az egyház társadalmi szervezetek képviselőjében.

A Nép munkatársa felkereste harmincéves lelkészi jubileuma alkalmából Raffay Sándor dr.-t és megkérte, mondana valamit élete és pályája nevezetes fordulóján — a magyar köznévelménynek. Öméltósága most temérdek ülésezéssel a küszöbön levő egyházkerületi közgyűlést készíti elő. Delfoglaltsága között is szives volt fogadni bennünket. Öblös könyvtárszobájában a falakat elfedő könyvszekrények a hideg tudós rezidenciáját jelesenként; az egyik kicsiny asztalkár azonban mint valami hatalmas szívű pihen a Szent Biblia súlyos teste, ami általában a házigazda lelkének szimbóluma. Apostoli bölcses, jóságos vezért de efelett azonban izról-izre magyar

embert ismer meg benne, aki csak egy szer is hallja.

Most itt ül szemközt velem, komoly feketében. Szélesen boltozott vállu. nagyszerű alföldi típus, mélyen ülő szemében fájának egész kedélve mosolyog benne.

Odaadón figyeli lelkes érdeklődésemet a legharcosabb keresztények és legkeresztényebb harcosok egyike így felel kérdéseimre:

— Kétségtelen, hogy lutheránus egyházunk a területi megcsonkítás következtében számbelileg való erőt tekintve rendkívül sokat veszített. A külfölddel szemközt való viszonyában, erkölcsi tekintélyében, súlyában azonban felette sokat nyert s nagy mértékben izmosodott. Mondani sem kell talán, hogy ez a körülmény minő fontos első-sorban nemzeti szempontból, az egész magyarság szempontjából.

— Nem tagadom, hogy e kedvező eredmény felidézésében magam is sokat erősködtem. Már ugyyszólván fellépésem első idejétől kezdve merőben helytelen dolognak tartottam ugyanis azt, ha a magyar protestantizmus önmagába gubózottan csak az országhatárokon belül eső ügyeit munkálja, hiszen nem kell valami erősen bizonyítani, hogy a magyar protestáns világ akkor volt igazán erős, akkor volt egységes és akkor volt tekintélye, amikor a külföldi pro-

testánsokkal élt benső szövetségben és amikor ezt a szövetséget igyekezett fenntartani és mélyíteni. Ezért szorgalmaztam eddig és keresem ezután is olyan makacsul és tántoríthatatlanul én a külföldi vezérférfiakkal való kapcsolatot.

Munkatársunk, amikor a püspökkel való beszélgetésében idáig ért, megkérdezte, melyek voltak azok az ideális szempontok, amelyeket harminc évvel ezelőtt, lelkesi pályája elején Raffay Sándor maga elé tűzött. A püspök határozottan és keményen azonnal felel:

— Egyetlen ideált ismertem, tűztem ki magam elé akkor, amikor a jogi pályát elhagyva a teológiára adtam magamat:

feltétlenül és minden egoizmus nélkül szolgálni az egyházat és azon dolgozni, hogy lehetőleg minden evangélikus érdek és jog makacs védelmezésével a legtürelmesebb politikát őrizzük meg a többi keresztény egyházzal szemben.

— Ezt a felfogást vallottam annak idején püspöki székfoglaló beszédemben is és igen jól esett akkor, hogy az „Alkotmány“ a beik-

tatásomat követő napon ezt az álláspontot lelkesen üdvözölte. Hiszen ezzel az összefoglalással kezdődött meg tulajdonképpen az a keresztény kurzus, amely nem jel-szavak hangoztatásában és hibák elleplezésében gyakorolja tehetségét, hanem valóban a keresztény felekezetek egymásközötti összhangját és vele a nemzeti ujjaépülést igyekszik megépíteni és fenntartani.

— Én e vezérelve mellett ki is tartok és valóban az lesz az én leg-szebb jubileumi ajándékom a sors-tól, ha ezt az egyetértést, ezt az építő együttműködést sikerül a közeljövőnek létrehoznia minden keresztény réteg között.

Mint illetékes helyről értesülünk, a kultuskormány is ki akarja venni részét az evangélikus társadalom öröméből. Vass József vallás- és közoktatásügyi miniszter kijelentette nekünk, hogy mivel ő maga rendkívül fontos elfoglaltsága miatt nem lehet jelen a holnap este hat órákor megtartandó ünnepen, képviselőtében Pekár és Imre államtitkárokat fogja kiküldeni.

Erdős Sándor.